

29.8.2017

Valtiovarainministeriö
valtiovarainministerio@vm.fi
Mia.Aronen@vm.fi

Lausuntopyyntö VMO37:00/2017

Luonnos hallituksen esitykseksi maksulaitoslain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta

Hallituksen esitysluonnoksella on tarkoitus osittain toimeenpanna toisen maksupalveluista sisämarkkinoilla annetun direktiivin säännöksiä. Toisen maksupalveludirektiivin toimeenpano on jaettu oikeusministeriön ja valtiovarainministeriön kesken.

Toista maksupalveludirektiiviä sovelletaan lähtökohtaisesti kaikkiin unionissa tarjottaviin maksupalveluihin. Keskeisin muutos on, että maksupalveluihin kuuluvat myös maksutoimeksiantopalvelut ja tilitietopalvelut. Toinen maksupalveludirektiivi on lähtökohtaisesti maksimiharmonisatiosäädös, joten kansallinen liikkumavara on rajoitettu.

Keskeiset huomiot

Uuden maksupalveludirektiivin tavoitteet ovat kannatettavia. Maksupalvelujen kilpailun esteiden poistaminen sekä teknisten käytäntöjen yhdenmukaistaminen vaikuttavat myönteisesti maksupalveluja käyttävien ja maksunsaajayritysten liiketoimintaan.

Komissio on muun muassa arvioinut, että maksutoimeksiantopalveluja koskeva uusi sääntely aikaansaa kauppiaille vuotuisia kustannussäästöjä EU:n alueella 0,9-3,5 miljardia euroa. Säästö syntyy muun muassa siitä, kun verkkomaksuissa siirrytään käyttämään yhä enemmän maksutoimeksiantopalveluja luottokorttien sijasta.

Pk-yritykset käyttävät maksupalveluja päivittäisissä toimissaan. Maksupalveluja tarjoavat etenkin luottolaitokset, mutta myös maksulaitokset ja rekisteröityneet maksupalvelujen tarjoajat.

Suomen Yrittäjät katsoo, että uusi sääntely lisää pk-yritysten vaihtoehtoja. Se on myös omiaan lisäämään kilpailua maksupalveluiden tarjonnassa ja siten alentamaan maksupalvelunkäyttäjien kustannuksia. Vaikka näiden muutosten tarkkaa hyötyä on vaikea euromääräisesti laskea, voidaan olettaa sen olevan pitkällä aikavälillä merkittävä. Tärkeää on huomata myös se,

että uudet säännökset parantavat maksupalveluita käyttävien pk-yritysten asiakkaansuojaa.

Kiinnitämme kuitenkin huomiota siihen, että palveluntarjoajille koituvat arviolta 100–150 miljoonan euron kertaluontoiset kustannukset sekä ylläpitokustannukset ja kustannukset ehdotetuista operatiivisten ja turvallisuusriskien hallintaan liittyvistä riskienhallintatoimenpiteiden ja valvontamekanismien luomisesta ja ylläpidosta valunevat palvelunkäyttäjien maksettavaksi.

Kunnioittavasti

Suomen Yrittäjät

Mika Kuismanen
pääekonomisti

Petri Malinen
ekonomisti